

SAMUELI

DJALI I BINDUR

**TREGIMI NGA CARINE MACKENZIE
ILUSTRIMET NGA FRED APPS**

© Carine Mackenzie, 1996

Reprinted 2001, 2004, 2007, 2009, 2012, 2017

Published by Christian Focus Publications, Geanies House,
Fearn, Tain, Ross-shire, IV20 1 TW, Scotland, U.K.

www.christianfocus.com

Përkthyer në gjuhën shqipe nga MISIONI I MUNDSHËM, 2016

Botim i ripunuar nga ZGG-ALBANIA, 2019

Redaktuar nga: Mirela Zefi, Erion Ramaj

Koordinatorë: Willemien van Schothorst

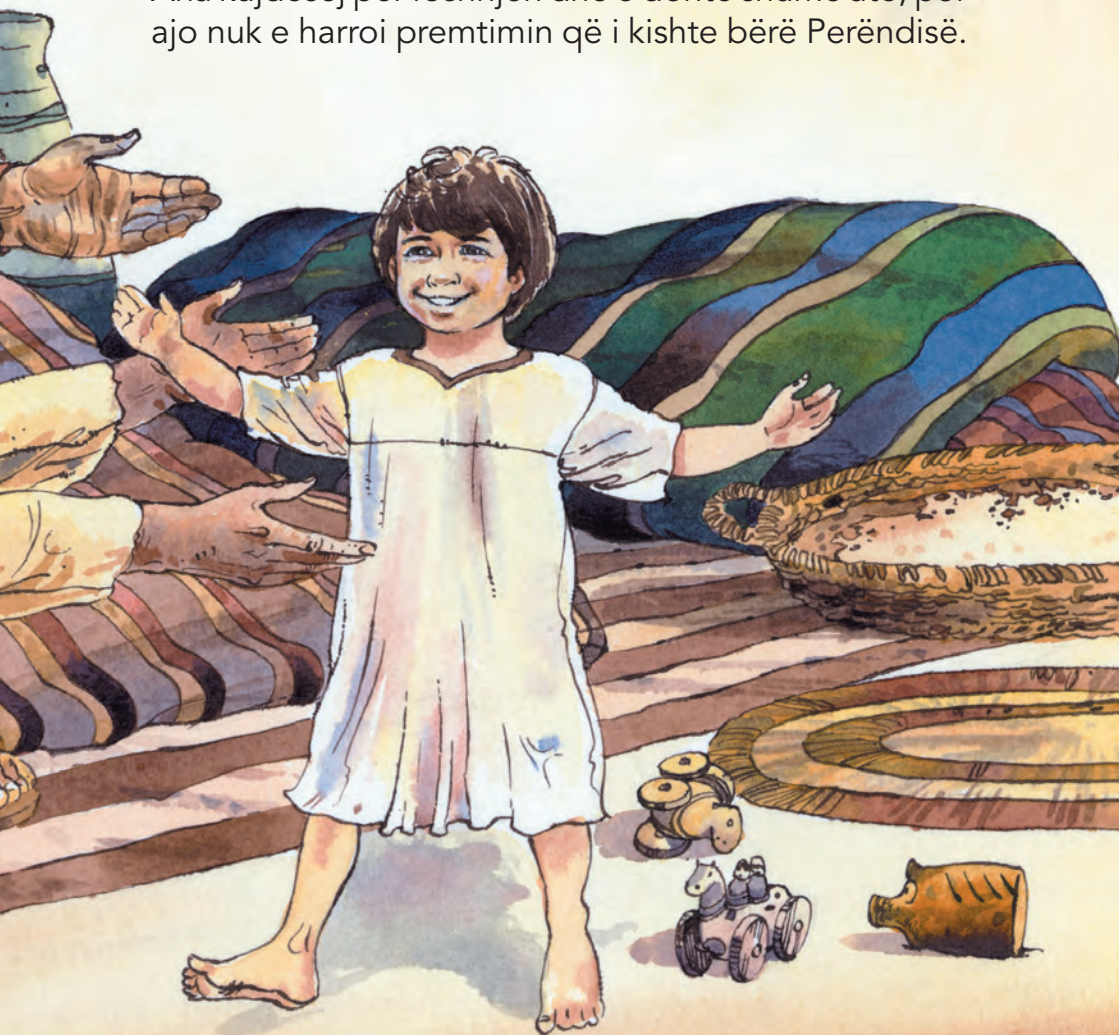
Samueli ishte një foshnjë shumë e veçantë. Kuptimi i emrit të tij ishte, "I kërkuar nga Perëndia." Nëna e tij, Ana, i vuri këtë emër, sepse ajo ishte lutur për një kohë të gjatë të kishte një djalë të saj.

Ndërsa Ana lutej për një fëmijë, ajo i bëri një premtim Perëndisë.

“Nëse do të më japësh një djalë,” i tha ajo “unë do të ta jap Ty, që ai të të shërbejë gjatë gjithë jetës së vet.”

Perëndia iu përgjigj lutjeve të saj dhe shumë shpejt Ana me burrin e saj, Elkanahun, u bënë me fëmijë. Ana kujdesej për foshnjën dhe e donte shumë atë, por ajo nuk e harroi premtimin që i kishte bërë Perëndisë.

Kur Samueli u rrit, Ana e çoi në shtëpinë e Zotit në Shiloh, ku prift ishte Eli.

"Unë u luta këtu për këtë djalë", tha Ana. "Zoti më dha atë që i kërkoja. Unë tani po mbaj premtimin ndaj Zotit dhe po ia kthej fëmijën tim, që t'i kushtohet Atij."

Ana dhe Elkanahu shkonin një herë në vit në tabernakull për të adhuruar Perëndinë, në një mënyrë të veçantë. Ana solli me vete një pelerinë të re që e kishte bërë me duart e saj për Samuelin. Sa me gëzim i priste këto vizita. Dhe sa i lumtur ishte Samueli kur takonte prindërit e tij.

Samueli punonte shumë për Perëndinë në tabernakull.
Ai mësoi se si të ndihmonte Elin plak në punë të
ndryshme. Eli ishte shumë i kënaqur me punën e
djaloshit.

Edhe Perëndia ishte shumë i kënaqur me Samuelin.
Ai e adhuronte Zotin dhe i shërbente Atij çdo ditë.

Një mbrëmje, Eli, i cili ishte pothuajse i verbër, shkoi të flinte si zakonisht. Mbasi mbaroi punët e mbrëmjes, edhe Samueli shkoi në shtrat. Tek rrinte i shtrirë, befas dëgjoji një zë që thërriste emrin e tij, "Samuel!"

Ai tha me vete: "Eli duhet të ketë nevojë për mua."

"Po vij!", u përgjigj ai, ndërsa shpejtoi hapat për tek Eli. "Më thirrë?"

"Jo, nuk të thirra", i tha Eli.

"Shko të flesh!"

Pak më vonë, dëgjoi sërish dikë që po e thërriste:
"Samuel!"

Ai u ngrit për herë të dytë dhe shkoi tek Eli.

"Ja ku jam!", tha ai. "Ti më thirre."

"Nuk të thirra unë", tha Eli. "Shko shtrihu sërish!"

Samuelin po e thërriste Perëndia, por ai ende nuk po e kuptonte.

Kur Samueli shkoi tek Eli për herë të tretë, Eli e kuptoi se zëri që dëgjonte Samueli ishte zëri i Perëndisë. Ai i tregoi se ç'duhet të bënte. Kur Perëndia i thirri sërish Samuelit, ai dinte si të përgjigjej: "Fol o Zot, se shërbëtori yt po të dëgjon!"

Zoti i tha Samuelit se bijtë e Elit ishin shumë të ligj dhe për shkak se Eli nuk i ndëshkoi ata, e gjithë familja do të dënohej.

Samueli i shtrirë në shtrat, mendonte për ato që kishin ndodhur. Në mëngjes u ngrit të hapte dyert e tabernakullit. Ai kishte frikë t'i tregonte Elit atë që i kishte thënë Perëndia, por Eli e pyeti se cili qe mesazhi i Perëndisë.

"Mos më fshih asgjë", i tha ai. Pasi Samueli ia tregoi, Eli tha me përulësi:

"Ai është Zoti, le të bëjë çfarë është më e mira."

Zoti qe me Samuelin që kur ky ishte fëmijë dhe e kishte drejtuar atë. Njerëzit e kuptuan se Samueli ishte profet dhe fliste fjalët e Perëndisë. Ata dëgjonin me vëmendje çdo gjë që u thoshte ai.

Izraeli ishte në telashe të mëdha. Ushtria e filistenjve e kishte mundur, duke vrarë mijëra ushtarë dhe madje duke rrëmbyer edhe arkën e shenjtë e të çmuar, të quajtur Arka e Besëlidhjes, që duhet të ruhej në tabernakull.

Populli i Izraelit ishte shumë i dëshpëruar, sepse u dukej sikur Zoti i kishte braktisur.

Profeti Samuel iu dha një këshillë të mirë: "Nëse e ndjeni vërtet se doni të ktheheni tek Zoti, ju duhet t'i shkatërroni të gjithë idhujt e remë dhe perënditë e pavërteta që keni adhuruar deri tani. Unë do t'i lutem Zotit për ju."

Njerëzit i shkuan pas Samuelit. Ata nuk hëngrën ushqim për të treguar se ishin penduar për mëkatet e tyre.

Kur filistenjtë dëgjuan se ishte mbledhur një turmë e madhe izraelitësh, ata vendosën të marshonin drejt tyre. Izraelitët u frikësuan shumë. "Lutju Perëndisë që të na shpëtojë", e nxitnin Samuelin.

Atëherë Samueli i ofroi një flijim Zotit dhe iu lut shumë që ta ndihmonte Izraelin. Dhe Ai e bëri. Papritmas filloi një stuhi e madhe. Kjo e alarmoi dhe e hutoi kaq shumë ushtrinë armike sa që ushtria izraelite arriti t'i përzërrë ata.

Samueli ngriti aty një altar prej guri, për t'ju kujtuar njerëzve se si Perëndia i kishte ndihmuar ata.

Për shumë vite, Samueli qe një gjykatës i mençur në Izrael. Kur u plak, ai u tërhoq dhe caktoi djemtë e tij si gjykatës, por ata nuk ishin si ati i tyre. Ata ishin të pangopur dhe pranonin para nën dorë. Njerëzve nuk u pëlqente një gjë e tillë. "Na jepni një mbret si vendet e tjera rreth e rrotull", luteshin ata.

Samueli ishte shumë i shqetësuar. Ai i kërkoi Perëndisë këshillë: çfarë duhej të bënte? "Bëj atë që të kërkojnë ata", iu përgjigj Perëndia. "Ata nuk po të kundërshtojnë ty. Në realitet ata janë duke u larguar nga Unë. Por paralajmëroi se si do të ishte gjendja e Izraelit, kur të kishin një mbret."

Dhe Samueli u shpjegoi atyre se si mbreti do t'u kërkonte në të gjitha mënyrat që të punonin për të dhe t'i jepnin atij një pjesë të prodhimeve si dhe të pasurive të tyre. Por njerëzit donin sërish të kishin një mbret.

Saulin, djaloshin simpatik, e dërguan në kërkim të disa gomarëve që kishin humbur. Ai bashkë me shërbëtorët e tij nuk gjetën gjë dhe vendosën t' i kërkonin ndihmë profetit të njohur Samuel. Ndërkohë që Samueli pa Saulin tek vinte drejt tij, Zoti i tha: "Ky është njeriu që do të bëhet mbreti i parë i Izraelit."

Sauli ishte i ftuari i nderit në një darkë të veçantë. Samueli dhe Sauli biseduan deri natën vonë. Të nesërmen në mëngjes, Sauli mori rrugën për në shtëpi, por para se të nisej, Samueli mori një enë me vaj dhe ia hodhi atij mbi kokë. Kjo ishte shenja që Sauli do të ishte mbreti.

Por Sauli nuk i përmbushi të gjithë urdhërat e Perëndisë. Ai nuk iu bind Atij dhe zgjodhi të kënaqte njerëzit dhe jo Perëndinë.

Samuelit i duhej të përballlej me Saulin dhe t'i thoshte se Perëndia ishte i pakënaqur me të dhe se tashmë e kishte refuzuar atë si mbret.

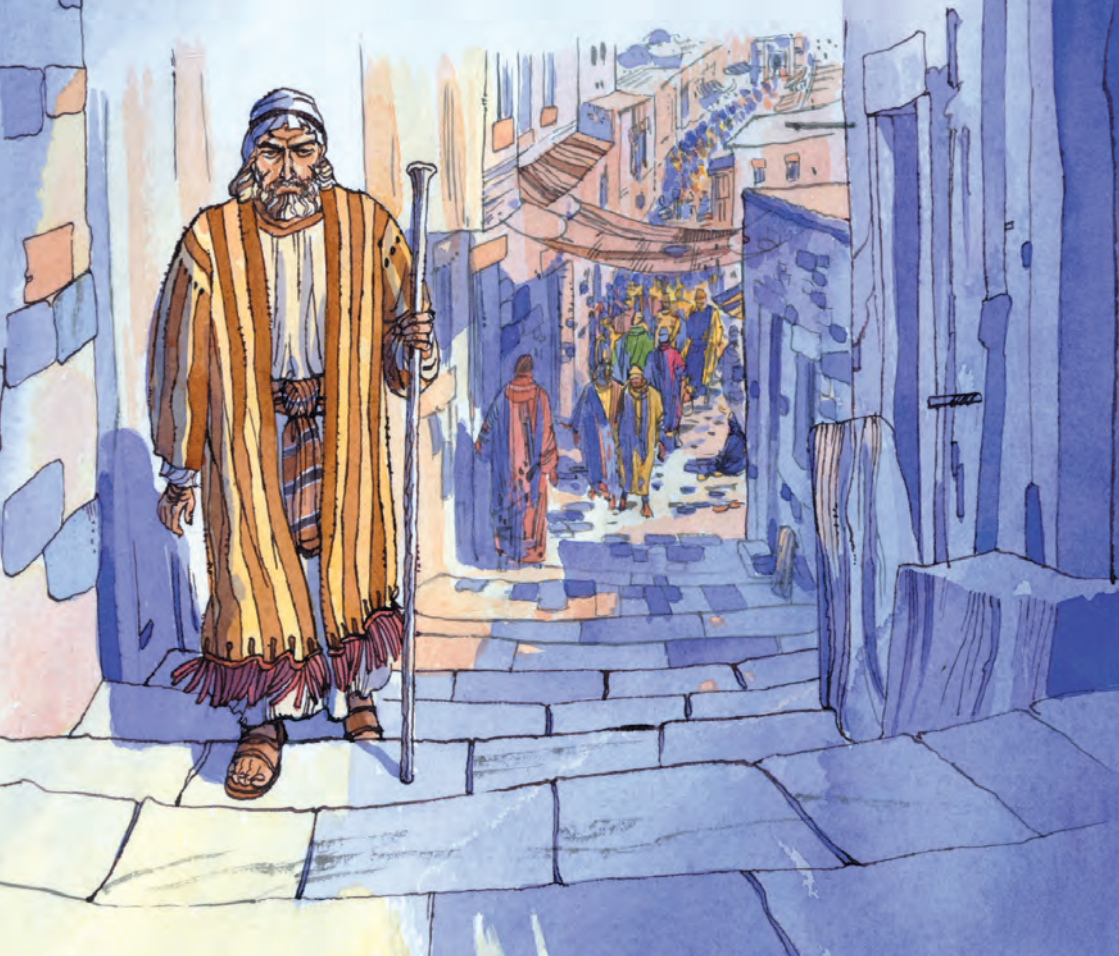
Detyra tjetër e Samuelit ishte të zgjidhte mbretin e ri, Davidin; djaloshin simpatik që e donte shumë dhe që i shërbente Zotit.

Samueli e donte Perëndinë dhe i shërbeu Atij gjithë jetën, që nga vitet e para të fëmijërisë dhe deri sa vdiq. Ai ishte një njeri i besimit: e dëgjonte Perëndinë dhe fliste me Të, në emër të popullit.

Samueli thoshte fjalën e Perëndisë edhe kur ishte e vështirë.

Perëndia do që ne ta dëgjojmë dhe t'i bindemi Biblës, e cila është fjala e Tij për ne. Ai do që të flasim me Të në lutje, duke i kërkuar të na falë për gjithë mëkatet tona nëpërmjet Jezus Krishtit.

DJALI I BINDUR

Ana u gëzua shumë kur Zoti iu përgjigj lutjeve të saj. Ajo e dinte se i biri, Samueli, ishte një fëmijë i veçantë. Kur Zoti i foli Samuelit, ai e kuptoi se Zoti kishte një detyrë të rëndësishme për të.

Ti mund të mësosh më shumë për Samuelin tek Libri i parë i Samuelit, kapitujt 1 deri 25.

LISTË BROSHURASH

1. Noeu Plani i shpëtimit	10. Elia Njeriu i mrekullive të Perëndisë
2. Sara dhe Abrahami Premtimi i mrekullueshëm	11. Ezekia Zgjedhjet e mbretit
3. Jozefi Ëndërrimtari i Perëndisë	12. Jeremia Një burrë me një mesazh
4. Miriami Sekretet e motrës së madhe	13. Danieli Princi që lutej
5. Sansoni Fuqia e njeriut të fortë	14. Jezusi Fëmija i premtuar
6. Samueli Djali i bindur	15. Jezusi është gjallë Historia mahnitëse
7. Davidi Luftëtari trim	16. Sauli Mrekullia në mes të rrugës
8. Jonathani Miku besnik	17. Pali Udhëtime me aventura
9. Jobi Miku durimmadh	18. Barnaba Zemërdhënës